

VOORWOORD	3
JAAROVERZICHT	4
NIEUW IN HET DAGCENTRUM	6
ZORGCONSULENT	
Instroom 2022	8
Cijfers 2022	10
PERSONEEL	
Teambuilding: EHBO	11
Teambuilding: De mol en zijn streken	12
Ons team in 2022	14
Jobs in de sector anno 2022	15
25 jaar dienst: Lieve Peleman	16
25 jaar dienst: Krista Van Duyse	18
VRIJWILLIGERS	20
ONTMOETINGSMOMENTEN	22
ORGANISATIE	
Raad van bestuur & organigram	24
In memoriam Jos Merlier	25
UITSMIJTER	26
COLOFON	27

COLOFON

Verantwoordelijke uitgever: Annelies Moeyersoons

Tekstredactie: Leen De Wispelaere

Eindredactie: Charlotte De Winne, Annelies Moeyersoons

Vormgeving: Leen De Wispelaere

Met medewerking van: Annelies Moeyersoons, Anne-Marie Laureys, Charlotte De Winne, Dirk Janssens, Franky Van Hee, Jurgen Berghgracht, Krista Van Duyse, Lien De Bie, Lieve Peleman, Mirjam Vermeire, Nalini Tempels.

Een uitgave van De Sperwer vzw

Gentse Steenweg 54

9160 Lokeren

T 09 348 53 34

E info@desperwer.be

IBAN: BE19 4433 6049 1112

Beste lezer,

'In dit jaarverslag nemen we je mee door een jaar waarin covid ons opnieuw ernstig parten speelde.' Met die bedrukte woorden openden we ons vorige jaarverslag. Een collectieve zucht van opluchting was hoorbaar toen 2022 een jaar van een heel andere orde bleek te worden. Ook in De Sperwer werd 2022 een jaar vol dynamiek, ontmoeting en leeransen.

Zo hielden we maar liefst twee nieuwe ateliers boven de doopvont (p. 6-7). En ja, er kwam water aan te pas. Het

dagcentrum ging in zee met de eigenaressen van Vlotjes voor een eerste lente- en zomerseizoen. Toen die tocht pittiger bleek dan verwacht, ging dat met veel overleg en wederzijdse flexibiliteit gepaard. We leerden uit de ervaringen. We zochten en vonden oplossingen. Laat de volgende seizoenen maar komen aandrijven.

Ook het digitaal atelier kwam op kruissnelheid. Na het voorbereidende jaar in 2021 gingen de medewerkers in 2022 daadwerkelijk aan de slag met de laptops, tablets en smartphones waarmee het atelier - dankzij de genereuze steun van enkele sponsors - werd uitgerust. Ondertussen heeft het atelier in de persoon van begeleidster Jade Van Ransbeeck ook een eigenaar gekregen.

HET OUDE EN NIEUWE NORMAAL

Al van bij aanvang is duidelijk dat het digitaal atelier voor de medewerkers veel potentieel bezit. Wie is er trouwens niet gebaat bij versterkte digitale vaardigheden, na een pandemie die de digitale evolutie maximaal versneld heeft? Het inzicht dat de pandemie het digitale aangezicht van de wereld voorgoed zou veranderen, vormde overigens de rechtstreekse aanleiding voor de opstart van het atelier. Gelukkig konden we op een aantal andere domeinen wél nog terug-

keren naar 'het oude normaal'. Op vlak van ontmoetingsmomenten bijvoorbeeld (p. 22). Met uitzondering van de nieuwjaarsviering voor de medewerkers van het dagcentrum en de jaarvergadering voor de cliënten wonen, konden al onze jaarlijkse ontmoetingsmomenten zonder de minste restrictie plaatsvinden. En dat deed, zoals ook bleek uit de talrijke aanwezigheid van ons vertrouwde publiek, enorm veel deugd. We voegden er zelfs nog een *specialleke* aan toe: een spetterend feest in de Kollerzaal dat we niet snel zullen vergeten.

EEN WELKOM, EEN ADIEU

In 2022 konden we ook een hele reeks nieuwe medewerkers verwelkomen: in het dagcentrum tekenden we een uitzonderlijk grote instroom op (p. 8). We zijn verheugd dat deze nieuwe mensen voor De Sperwer kozen en kijken ernaar uit om hen in de komende tijd nog beter te leren kennen. Tegelijk brengt de uitbreiding van de groep van medewerkers enkele uitdagingen met zich mee. Zo sluiten veel mensen, ten gevolge van een overheidsmaatregel, aan met deelbudgetten. Hun beperktere aanwezigheid vraagt om een andere aanpak.

Geen nieuwkomers, maar ware blijvers zijn Lieve Peleman (p.16) en Krista Van

Duyse (p. 18): twee collega's die in 2022 hun 25-jarig jubileum vierden. Het is fijn om mensen in de rangen te hebben met een kwarteeuw aan expertise, in het bijzonder omwille van de uitdagingen in onze sector op vlak van aanwervingen (p. 15).

Tot slot hebben we ook van een aantal mensen afscheid genomen. Mario Vandevyvere ging, na een carrière van 35 jaar bij De Sperwer, eind 2022 met pensioen. We wensen hem veel succes. Ook van bestuurder Jos Merlier moesten we afscheid nemen. En met veel pijn in het hart moeten we daaraan toevoegen: voorgoed. Jos overleed op 15 juli op 72-jarige leeftijd (p.25).

Het overlijden van Jos is een groot verlies voor de raad van bestuur. Ik zal me hem altijd herinneren als iemand die écht verbinding kon maken, als een warm en bedachtzaam persoon met een groot hart voor mensen. En een inspiratiebron voor velen, ook voor mij persoonlijk. De manier waarop Jos zonder oordeel en vanuit een volstrekte gelijkwaardigheid naar de ander kon luisteren, heb ik altijd enorm bewonderd.

Hartelijk,
Annelies Moeyersoons

Januari

Alternatief nieuwjaarsfeest in het dag-centrum. Omdat er nog coronamaatregelen gelden, gaan we per bubbel langs bij het wafelkraam (en leggen we er nog een extra toppinkje bovenop).

Februari

De koffiemachine arriveert. Een lekkere, dampende koffie op tijd en stond doet wonderen, en - belangrijker nog - brengt ontmoeting en gesprekken op gang onder collega's. Missie geslaagd!

Maart

Demo van eCQare, de software waarmee we onze database in de toekomst zullen beheren. eCQare verhoogt de efficiëntie en accuraatheid in onze werking en bewaart onze gegevens in de cloud.

April

Bezoek van TV Oost naar aanleiding van de start van Vlotjes. Op 20 mei zullen de eerste gasten op het Donkmeer overnachten, dus de medewerkers bereiden zich nu al volop voor.

Mei

Nadat corona een eerste keer roet in het eten heeft gestrooid, is het op 13 mei wél prijs in de Kollerfeestzaal. Met een frietkraam, een optreden van Partij Party, een photobooth en een dansfeest wordt het een knaller van formaat.

Juni

Op de jaarlijkse teamdag wordt er gemold dat het een lieve lust is. Gelukkig houden de twee saboteurs zich de rest van de dag koest, wanneer het team een opleiding EHBO volgt.

HOOGTEPUNTEN

Juli

Het is niet omdat de vakantieopvang plaatsvindt in 358 dat er niet eens met een bus kan gereden worden! Het gerucht gaat dat er ook een 'spitskoolzetel' vervaardigd werd in de tuin.

Oktober

Op de receptie van Begeleid Werken worden veel begeleid werkers gevierd. Er is dan ook vier jaar verstreken sinds de vorige editie. De opkomst is hoog en het gaat er gezellig aan toe.

Augustus

Onze beste boeren en boerinnen worden opnieuw in de bloemetjes gezet op een heel gezellig Oogstfeest, dat we opnieuw in één grote groep kunnen vieren.

November

Bouwbedrijf Van Peteghem schenkt maar liefst 5000 euro aan De Sperwer. De gift wordt geïnvesteerd in een elektrische schuifdeur in dagcentrum 54, die energiewinst en veel gebruiksgemak oplevert.

September

Een bijzondere editie van de Sperwerfeesten vindt plaats, niet alleen omdat ze zoveel deugd doet na de coronajaren, maar ook omdat we dit jaar het ontbijt en de barbecue combineren.

December

In de ontspanning is het over de koppen lopen tijdens de Wintermarkt, die eindelijk weer kan plaatsvinden. De Sperwerproducten gaan over de toonbank als zoete broodjes.

DAGCENTRUM 358 - EERSTE DEELNAME AAN ATELIER IN BEELD

Op zaterdag 14 mei namen de kunst ateliers voor de eerste keer deel aan 'Atelier in beeld,' een initiatief van Kunstwerk(t). We mochten 77 bezoekers verwelkomen, een gemengd publiek van bekende en nieuwe

gezichten, waaronder ook burens. De bezoekers konden de medewerkers in actie zien en toonden veel interesse voor hun werk. Omdat het hele gebouw geopend was, waren ook alle kunstwerken te bezichtigen.

DAGCENTRUM 358 - HERAANLEG VAN DE TUIN

De heraanleg van de tuin in dagcentrum 358 heeft voor een **grotere toegankelijkheid** gezorgd. De verhoogde zaaibakken maken sommige taken voor meer mensen mogelijk nu. Een groot verschil maken ook de verharde

paden: mensen in een rolwagen of met een rollator kunnen er nu ook vlot doorheen bewegen, vaak ook zelfstandiger dan voorheen. Kortom: meer comfort, meer properheid,... en mooie plaatjes. Want het oog wil ook wat!

DAGCENTRUM 54 - START DIGITAAL ATELIER

In 2021 stond het al in de steigers, maar in 2022 ging het écht van start: het digitaal atelier. De Sperwer kon op sponsoring uit diverse hoeken rekenen om de relatief kostenintensieve opstart (laptops, smartphones, tablets) mogelijk te maken. Hartelijk dank daarvoor!

AANKOOP VAN EEN NIEUWE BUS

Omdat de gele bus helemaal klaar was voor het autokerkhof, werd deze nieuwe grijze bus zijn vervanger. In 2022 kwam er via een interne brainstorm en verkiezingen ook alvast een slogan tot stand die de bus later zal sieren: Talent onderweg!

Voor

Tijdens

Na

DAGCENTRUM 54 - HERAANLEG PARKING

Ook in dagcentrum 54 werd er aan de infrastructuur gesleuteld. De parking werd heraangelegd met een type klinker dat genoeg waterdoorlatend is om plassen te vermijden. Sinds de heraanleg is de parking veel properder en komen er nog zelden plassen voor. De klinkers zorgen ook voor een vergrote toegankelijkheid en zelfstandigheid voor medewerkers in een rolwagen, die nu vaak zelf tot aan de bus kunnen rijden. Ook voor de fietsers is het comfort sterk verhoogd. De klinkers in een wittere tint, die werden aangebracht om parkingplaatsen te markeren, maken het plaatje helemaal af.

Van de heraanleg werd gebruikgemaakt om meteen ook een aantal (proactieve) ecologische ingrepen te doen. Zo werden er twee regenwaterputten in de grond geplaatst. Van het opvangen regenwater wordt inmiddels gebruikgemaakt in de tuin. Bovendien werden er wachtbuizen klaargestoken om later elektrische laadpalen te kunnen voorzien. Die kunnen in de toekomst dienen voor het opladen van elektrische bussen.

DAGCENTRUM 358 - EERSTE KEER VLOTJES

In 2022 zag het project 'Vlotjes' het levenslicht. Op maandag gaat een groepje medewerkers het Donkmeer op om de vlotjes te onderhouden. Door de week bereiden collega's vanuit het Fietsproject de verblijven van de gasten voor: ze zetten onder meer het materiaal klaar. De boekingen waren een enorm succes, het werk dus navenant. Zowel vanuit het atelier als vanuit de eigenaressen van Vlotjes werd veel flexibiliteit aan de dag

gelegd om het werk voor iedereen haalbaar te houden. Onder meer voor de twee weken sluiting van het Fietsproject – meteen ook de drukste periode voor Vlotjes – was het zoeken naar oplossingen. Na het seizoen werden ook nieuwe afspraken gemaakt voor seizoen 2023. Vanaf dan zullen de gasten van Vlotjes zelf hun materiaal verzamelen. Kampeerders konden en kunnen bij hun boeking een gift van 7 euro doen aan De Sperwer. Een aantal mensen heeft dat ook gedaan, waarvoor dank!

In 2022 tekende De Sperwer een grote instroom in het dagcentrum op. Wat zorgde daarvoor?

In 2022 startten maar liefst 16 nieuwe medewerkers in het dagcentrum. Met een uitstroom van 6 personen levert dat een mooie balans op. Welke factoren hebben daartoe bijgedragen?

In eerste instantie gingen er een aantal nieuwe wooninitiatieven in de buurt van start. Uit Villa Vief, dat vlakbij dagcentrum 358 ligt, en Villa Vip in Zele komen meerdere mensen in het dagcentrum werken. Zij sloten voornamelijk aan bij dagcentrum 358, waar er op dat moment de nodige ruimte beschikbaar was.

(DEEL)BUDGETTEN

Verder hebben een aantal beslissingen van overheidswege tot de grotere instroom bijgedragen. Zo werd in de zomer van 2021 door Minister Wouter Beke beslist dat voor personen uit prioriteitengroep 1 een maximale wachttijd van 18 maanden moest gelden. Deze beslissing kwam enkele mensen ten goede die nu in het dagcentrum werken. Vervolgens engageerde Minister Hilde Crevits zich in de zomer van 2022

om aan een kwart van de mensen uit prioriteitengroep 2 een deel van hun PersoonsVolgend Budget ter beschikking te stellen. Ook van deze groep mensen werkt er een aantal (beperkt) in het dagcentrum. Enkele mensen die al via RTH ondersteund werden door De Sperwer, kregen ten gevolge van deze beleidsbeslissing ook een PersoonsVolgend (deel)budget: geen instroom maar doorstroom dus.

OVER DE STREEP

Wat maakt dat deze nieuwe mensen hun keuze op De Sperwer lieten vallen? Met uitzondering van de factor nabijheid (Villa Vief, Villa Vip), hebben we daarop vooralsnog geen sluitend antwoord. 'Ik denk dat er redelijk wat mond-aan-mondreclame via ouders gebeurt,' zegt Annelies daarover. 'En ook de rondleidingen doen vaak hun werk: als mensen er eentje aanvragen zien we dat ze vaak ook starten.'

Verder kunnen we alleen maar hopen dat ook de vele extra zichtbaarheidsinitiatieven die in de afgelopen jaren werden uitgebouwd (Open atelierdagen, nieuwe website, reclamepanelen,...), hun steentje hebben bijgedragen tot het succes.

Een van de mensen die in 2022 startte in het dagcentrum, is Nalini Tempels. Hoe vergaat het haar na een debuutjaar in dagcentrum 358?

Nalini heeft een druk maar afwisselend weekschema. Op maandag werkt ze in de keuken, op dinsdag vinden we haar in de tuin, op woensdag in het kleiatelier, op donderdagvoormiddag in het teken- en schilderatelier en op vrijdag opnieuw in de tuin. Op donderdagnamiddag gaat ze zwemmen.

Je werkt twee keer per week in de tuin. Wat doe je daar zoal?

Nalini: Bloemetjes zaaien. Snoeien. De planten water geven. Ik heb ook al onkruid uitgetrokken, maar supergraag doe ik dat toch niet (*lacht*). Verspenen doe ik ook.

Dat moet je aan deze stadsmens toch even uitleggen.

Nalini: Eerst vul je potjes met potgrond. Dan moet je een plantje met het worteltje uittrekken. Dat doe je met een vorkje of met je vingers. Dat plantje zet je dan in zo'n groter potje. Die potjes gaan naar de serre. Als de plantjes groot genoeg zijn gaan ze naar de volle grond buiten.

Je werkt ook in de keuken. Wat zijn je sterktes daar?

Nalini: Afwassen en de soep koken. Soms ook het hoofdgerecht. Ik snijd de groenten in stukken. Wat we hier maken, is lekker. Op mijn verjaardag was het vol-au-vent met frietjes en een toastje met krabsalade.

TOP OF FLOP

Je werkt hier met veel collega's. Vind je dat tof?

Nalini: Ja. We vergaderen ook samen. Dan bespreken we wat de slechte en wat de goede punten zijn.

En wat zijn voor jou de goede punten in De Sperwer?

Nalini: Dat ik op de witte bus zit. En dat iedereen moet kloppen aan de deur van de kleedkamer. Dat vind ik belangrijk. Een ander goed puntje is dat ik op vrijdag aan de bar sta, samen met Peter. Wij delen dan een drankje. Ik vind het ook leuk dat ik hier veel vriendinnen en vrienden heb. En ik ken hier mensen met wie ik op school heb gezeten. Sommigen van hen doen mee aan de ramadan. Zij mogen niet eten en drinken overdag.

'Ik vind het leuk dat ik hier veel vriendinnen en vrienden heb. En dat ik op vrijdag aan de bar sta met een collega.'

Ging je naar school voordat je naar De Sperwer kwam?

Nalini: Ja, naar de Broederschool in de Molenstraat in Lokeren. Normaalgezien komt er hier nog eens een klas van de Broederschool op bezoek. Ik had wel een strenge juffrouw.

Waarom heb je ervoor gekozen om in De Sperwer te starten?

Nalini: Ik moest eerst wachten totdat mijn budget in orde was. Toen ik kon starten, heeft mijn mama mij gebracht. Wat later kwam ik met de bus. Ik woon niet ver van dagcentrum 54.

Zijn er voor jou ook minder goede punten in De Sperwer?

Nalini: Ja, er is te veel afwas over de middag. Dat duurt soms lang.

ALLEMAAL BEESTJES

Waar werk je aan in het teken- en schilderatelier?

Nalini: Ik werk in mijn schetsboek, vooral over dieren. Ik teken hoofdluizen. En nog zo'n beest dat jeukt en prikjes geeft. De schaamluis, denk ik. Ik heb ook al grotere dieren getekend, zoals een stekelvarken. Ik teken de dieren over van foto's. In de namiddag ga ik zwemmen. Ik doe dat graag en ik kan duiken.

En waarmee ben je bezig in het kleiatelier?

Nalini: Een woord maken met pastaletters. Eerst leg je met die lettertjes een woord in de klei. Dat gaat in de oven en de letters branden weg. Zo komt er een woord in de klei. Ik werk soms ook met papier-maché. Ik heb eens een blauwe reiger gemaakt. Mijn mama wou hem kopen, maar hij was al verkocht. Ik kan voor haar een ander dier maken. Een pauw of zo. Dat zal veel werk zijn, met al die veren.

ONS AANBOD

Binnen De Sperwer kan iedereen bij de zorgconsulent terecht voor informatie, vragen of een kennismakingsgesprek. Nieuwe aanmeldingen verlopen via het centraal aanmeldingspunt ONDERSTEUNINGSNET Lokeren (ONL). Binnen het ONDERSTEUNINGSNET Lokeren wordt door Lieve Peleman gezocht naar een gepast antwoord op elke ondersteuningsvraag.

CIJFERS 2022

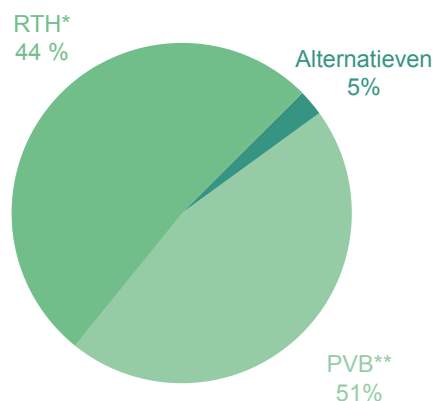
De Sperwer biedt ondersteuning aan 241 mensen. Sommige van hen maken gebruik van één van onze diensten, anderen combineren twee of zelfs drie van onze diensten.

Bijgevoegde groene tabellen werken niet met het aantal unieke personen dat bij ons ondersteuning krijgt, wel met het aantal personen dat per dienst ondersteuning geniet. De tabellen in de rechterkolom vermelden wel individuele personen.

OVERZICHT ONDERSTEUNINGEN PER DIENST IN 2022

Dagcentrum	118
Begeleiding aan huis	119
Jobcoaching	45
Totaal	282

VERDELING FINANCIERING

* RTH: Rechtstreeks Toegankelijke Hulp

** PVB: PersoonsVolgend Budget

TYPES FINANCIERING

I. Ondersteuning via RTH**

Dagcentrum	24
Begeleiding aan huis	84
Jobcoaching	16
Totaal	124

II. Ondersteuning via PVB***

Dagcentrum	80
Begeleiding aan huis	35
Jobcoaching	29
Totaal	144

III. Alternatieve financiering voor ondersteuning in dagcentrum

PVB cash	5
Eigen middelen	3
Zorginkoop	6
Totaal	14

INSTROOM

RTH Begeel. aan huis	14 personen
RTH Jobcoaching	1 persoon
RTH Dagcentrum	6 personen
PVB Begeel. aan huis	4 personen
PVB Jobcoaching	1 persoon
PVB Dagcentrum	12 personen
Totaal	38 personen

UITSTROOM

RTH Begeel. aan huis	2 personen
RTH Jobcoaching	3 personen
RTH Dagcentrum	4 personen
PVB Begeel. aan huis	1 persoon
PVB Jobcoaching	1 persoon
PVB Dagcentrum	2 personen
Totaal	13 personen

Als onderdeel van de teambuilding gaf EHBO Vlaanderen op 9 juni een boeiende en praktijkgerichte opleiding aan het ganse Sperwerteam.

De opleiding draaide in eerste instantie om reanimatie en ging in op vragen als: Wat doe je als je een slachtoffer op de grond ziet liggen? Wat moet je observeren om in te schatten wat je eerste handelingen moeten zijn? En wat als een persoon niet meer ademt?

Met behulp van meetmateriaal werd ook de techniek van de hartmassage

ingeoefend: 'Zo kon je met poppen die waren aangesloten op een iPad en een groot scherm zien of je de hartmassage in het goede tempo deed, tussen de 100 en de 120 slagen per minuut,' vertelt othopedagoog Charlotte. 'En hoelang je het gemiddeld moet volhouden tot de ambulance er is. Dat kan best wel lang zijn.'

HEIMLICHMANOEUVRE

Ook hulp bij verslikking was een belangrijk onderdeel van de opleiding. 'Het

start met vijf keer tussen de schouder-kloppen, het liefst als de persoon rechtstaat,' zegt Charlotte. 'En als dat niets oplevert, het heimlichmanoeuvre toepassen.' Ook dat werd in de praktijk ingeoeffend.

Verder kwam onderkoeling aan bod – hoe gebruik je foliedekens? – alsook wondzorg en brandwonden. Daarover zette de lesgever een aantal veelvoorkomende misvattingen recht. 'Zo is en blijft ontsmetten wel degelijk belangrijk, ook bij eenvoudige schaafwonden', zegt Charlotte, 'en werden we erop gewezen dat brandwonden geen tien maar twintig minuten onder vloeiend koud water moeten gehouden worden.'

En zo werden er volgens Charlotte nog wel meer van grootmoeders wijsheden ontkracht: 'De voeten van een slachtoffer omhoogleggen doe je bijvoorbeeld best niet: je kent immers de diagnose niet. Ook vragen om de armen op te richten doe je beter niet.'

DE DAGELIJKSE REALITEIT

'Het programma sloot goed aan bij de dagdagelijkse realiteit in De Sperwer,' vindt Charlotte. 'Wondzorg moeten we

'De opleiding sloot goed aan bij de dagdagelijkse realiteit in De Sperwer.'

regelmatig toepassen. En nu we de laatste jaren steeds meer mensen met een grotere zorgvraag ondersteunen, wordt hulp bij verslikking ook belangrijker. Reanimatie moeten we hopelijk nooit toepassen, maar we willen wel professioneel klaarstaan als het zich voordoet.' En dan gaat het niet alleen om het kennen en kunnen, maar evengoed om zelfvertrouwen: 'Zo'n training maakt je zekerder in het uitvoeren van kleine medische handelingen,' zegt Charlotte. 'Een deel van onze begeleiders komt ook aan huis bij mensen die alleen wonen. Dan komt dat zeker van pas.'

Tijdens het tweede dagdeel van de teambuilding werd er gemeld dat het een lieve lust was. Met strakke gezichtsspieren en gespannen zenuwen sloegen Jurgen Berghgracht en Krista Van Duyse aan het saboteren. Wij konden één van beide mollen strikken voor een interview in een onderaards hol.

Neen, in geen velden of hollen was er een Comfort Achuo (*De Mol 2023, red*). te bespeuren om op 6 juni 2022 alvast

wat te *pré-mollen* voor de finale van 2023. Werd wél gespot: ene Jurgen Berghgracht, molkleurig van haar, kundig van handen: we hadden het moeten weten.

Beste mol, hoe was het om de boel te belazeren?

Toen ik het bericht kreeg dat ik één van de mollen was, zag ik dat wel zitten, maar eerlijk gezegd vond ik het toch niet zo gemakkelijk. Wat je doet mag niet opvallen. Bovendien voelde ik mij erg on-

wennig. Ik voelde mij constant bekeken en had het gevoel dat ik er bleek uitzag. Toen we hier vertrokken uit het gebouw voelde ik me nog vrij zelfverzekerd, maar toen iedereen bij het begin van het spel gewoon even moest zeggen 'Ik ben de mol', voelde ik me meteen al mezelf niet meer. Mochten ze dan gevraagd hebben om mijn handen even te tonen, ik zou nogal de bibber gehad hebben.

Hoe verliep het spel?

We deden opdrachten in groepjes waarbij we elkaar wat in de gaten kon houden. Maar niet iedereen kon alle opdrachten meedoen. Dat was voor de mol wel jammer. Voor een bepaalde opdracht zat ik boordevol ideeën om te mollen, die ik niet kon uitvoeren.

Welke opdrachten heb je wél kunnen saboteren?

Voor een bepaalde opdracht moesten we als groep op twee skilatten gaan staan en daarmee zover mogelijk geraken. Ik had mezelf achteraan op de latten gezet en hield mijn voet soms eventjes tegen, gaf iemand eens een subtiel duwtje of bewoog in de tegenovergestelde richting. Maar dat moest heel subtiel verlopen, want zoiets hebben de anderen natuurlijk snel door.

Heb je ook kans gezien om eens ferm tegen te werken?

Niet echt, vind ik. Ook in de opdracht waarin we foto's van schilderijen moesten nabootsen heb ik maar een klein beetje kunnen saboteren. Je kan je eens een beetje anders zetten dan op de foto, maar ook dat valt natuurlijk snel op. Toen we bij wijze van tip een foto moesten doorsturen van onze context op het werk, heb ik er wel eentje doorgestuurd van het kuisgerief waarmee Eddy werkt. Daarmee heb ik misschien toch een paar mensen op het verkeerde been kunnen zetten.

Hoe gedroegen de niet-mollen zich in het spel?

Sommige collega's wilden samenwerken, anderen hielden zich afzijdig en nog anderen maakten zichzelf verdacht, om op die manier de mol in de kaart te spelen. Maar ik heb de collega's niet zo goed kunnen observeren, ik moest me zodanig concentreren op het saboteren zelf.

Aan het einde van het spel werd je ontmaskerd. Wanneer had je door: ze voelen nattigheid?

Charlotte was al van bij het begin voortdurend aan het zeggen dat ik de mol

was. Achteraf bleek dat ze mij niet echt verdacht. Maar ook Team Wonen zat op mijn spoor. Toen Jozua zei 'jij bent de mol', meende hij het wel degelijk.

Zou je de volgende keer opnieuw de mol willen zijn?

Liever niet. Zoals we het in De Sperwer gewoon zijn, vind ik samenwerken heel belangrijk. Daar bereik je het meeste mee. En ook al was het een spel, ik had het er best moeilijk mee dat ik iedereen moest tegenwerken.

'Ook al was het een spel, ik had het er best moeilijk mee dat ik iedereen moest tegenwerken.'

Als je het spel echt wil spelen moet je bereid zijn om je op dat moment egoïstisch te gedragen, en dat viel me best wel zwaar. Maar het spel was op zich leuk. Ik denk dat de groep dat ook vond.

Wat deed de mol? Vooreerst: een essentiële bijdrage leveren.

Een beetje El Sympatico uithangen.

Vanuit de achtercockpit het marsritme bepalen.

En gewoon doen alsof hij Eddy is.

Directeur

Annelies Moeyersoons

Team 54

Coördinator: Krista Van Duyse
Anneleen Drijdijk
Annemarie van der Ree
Claudine De Leenheer
Eline De Lee (21/02-01/07)
Jo Malfait
Lucia Sykorova
Petra Hauben
Sanne Van Britsom

Team Jobcoaching

Coördinator: Krista Van Duyse
Els Claeys
Marleen Bauwens

Orthopedagoog

Charlotte De Winne

Team 358

Coördinator: Sarah De Wilde
Franky Van Hee
Gert Van Eetvelde
Ine Deviaene
Katrien Taghon
Kimberly Vervaet
Maarten Leyn
Sandra Byl
Sophie Taillieu

Team Wonen

Coördinator: Angela De Bock
Barbara Decroix
Frederik Pyl (tot 27/11)
Jelke Reinders (vanaf 01/09)
Jozua Janssens
Maiwin Heirman
Nico Meert
Tom Vanthournout
Veroniek Van Ryckegem

Jobstudenten

Reine Everaert (31/01 - 11/02)

Team Logistiek en Administratie

Coördinator: Mirjam Vermeire
Verantwoordelijke Logistiek:
Jurgen Berghgracht
Bart Closse
Dirk Loquet
Eddy De Brouwer
Eugeen Peelman (vanaf 14/03)
Leen De Wispelaere
Mario Vandevyvere
Marleen Apers
Sabine Van De Voorde
Wim Mouton

Ondersteuningsnet Lokeren

Dominiek Moerman (tot 30/11)
Lieve Peleman

Monitoren Vakantieopvang

Bo Verwulgen (01/04 - 15/04)
Cammie Stuerbout (04/07 - 25/07)
Clara Van Severen (25/07 - 01/08)
Jana Van Bunder (29/07 - 12/08)
Laura Van Bokkum (16/08 - 31/08)

Jubilarissen

Krista Van Duyse

25 jaar dienst

Lieve Peleman

25 jaar dienst

Met pensioen

Mario Vandevyvere

Al enkele jaren tekent zich in de sector een trend af: vacatures raken niet meer zo eenvoudig of snel ingevuld. Ook in De Sperwer wordt dit voelbaar. Directeur Annelies Moeyersoons ziet enkele verklaringen.

Wat zien we precies gebeuren in de sector?

Je ziet dat vacatures in de sector soms voor een hele lange tijd niet ingevuld raken. Als we bij De Sperwer vacatu-

res hebben, reageren er ook niet meer zoveel kandidaten als tien jaar geleden. Vandaag is tien kandidaten voor een functie standaard, terwijl het vroeger minstens het dubbele was.

Wat zijn de mogelijke verklaringen hiervoor?

Ten eerste is het aanbod groot: er zijn veel vacatures in de sector en de regio, dus kandidaten hebben keuze. Naast de vier voorzieningen die Ondersteuningsnet Lokeren vormen, komen er in de Lokerse omgeving ook nieuwe initiatieven bij. Denk maar aan Vila Vief en Mok. Dat maakt het jobaanbod nog groter, waardoor er zich per vacature minder mensen aandienen. Verder heb ik de indruk dat de angst er bij sommige mensen inzit dat de overlevingskansen van de kleinere organisaties zijn geslonken sinds de invoering van het PersoonsVolgend Budget.

Vanwaar die angst?

Met het PVB en de correctiefase wilde en wil de overheid vooral schaalgrootte en fusies stimuleren. Ik denk dat sommige mensen daarom opteren voor een grote organisatie, zeker sinds de pandemie en de crisisjaren. Dat zou ons ook wel eens parten kunnen spelen. De

Sperwer is geen kleine organisatie, maar ook geen grote. Daarom kan ze voor sommige mensen misschien wat kwetsbaarder lijken.

‘De invoering van het PVB kan De Sperwer parten spelen op het vlak van aanwervingen.’

De jongste tijd heeft De Sperwer ook verschillende vacatures gehad, die niet allemaal vlot ingevuld geraakten.

Er was een vacature in het Team Wonen en wat later ook enkele in het dagcentrum. En dat zijn we niet gewoon. In het bijzonder voor Team Wonen duurde en duurt het erg lang om een nieuwe collega te vinden (*Dat was bij het ter perse gaan nog steeds de situatie, red.*).

Hoe kan dat komen?

Een deel van de verklaring kan zijn dat we nog steeds niet overal in de regio bekend zijn. Een sollicitant uit een andere Lokerse voorziening kende De Sperwer slechts vaag, bijvoorbeeld. Wat

zeker ook meespeelt, is dat we vaak een duidelijk profiel voor ogen hebben van de persoon die we zoeken. Hoe minder kandidaten, hoe moeilijker het wordt om die match te vinden natuurlijk.

Welke criteria zijn belangrijk?

We zoeken kandidaten met de juiste expertise en de nodige ervaring. In het dagcentrum word je immers eigenaar van een atelier. In Team Wonen organiseer je belangrijke aspecten van het leven van een twaalftal mensen mee. Dat zijn best wel verantwoordelijkheden. Wat ook van groot belang is, is dat kandidaten compatibel zijn met het team. Dat zorgt ervoor dat het proces langer kan duren. Desondanks blijven we bij die aanpak: als we niet overtuigd zijn, zoeken we verder. Dat kan het tijdelijk moeilijker maken voor de collega's, maar ook zij staan nog steeds achter die aanpak. We merken immers dat hij loont: daarvan getuigen veel aanwervingen die we de jongste jaren deden.

Is het probleem groter dan de sector?

Het jobaanbod is inderdaad in verschillende sectoren een stuk groter dan het aanbod. En binnen de sector tekent hetzelfde patroon zich in het Gentse alvast ook af.

Lieve Peleman komt vaak over de Sperwervloer. Ontmoet je haar niet op één van haar vele rondleidingen, dan wel op een vergadering, een vorming of een ontmoetingsmoment. Een terugblik op een carrière van een kwarteeuw bij De Sperwer en Ondersteuningsnet Lokeren.

Langs welke wegen heeft jouw 25-jarige carrière jou allemaal geleid?

Ik ben afgestudeerd in 1996 en in De Sperwer begonnen in 1997. Op dat moment zocht De Sperwer een coördinator. De coördinator die wegging deed ook begeleidingen, dus voor dat luikje was er ook zo snel mogelijk iemand nodig. Op dat moment ben ik begonnen

als begeleidster. En dat ook gebeven. Een paar maand later is de coördinator dan gestart. Mijn functie werd al vrij snel voltijds, in een team met Veroniek en Marleen (*Bauwens, red.*). We werkten toen niet in het Pannenhuis maar in de twee kleine huisjes die er voordien stonden.

Hoelang heb jij er deel van uitgemaakt?

Ik denk dat ik tot 2008 enkel begeleidingen aan huis heb gedaan. Vanaf dan – maar het kan gerust ook later zijn – ben ik ook gedeeltelijk zorgconsulent geworden. Ik volgde de wachtlijst en de aanmeldingen op en voerde de kennismakingsgesprekken, over de grenzen van de diensten heen. Ik heb zorgconsulent en de begeleidingen aan huis heel lang gecombineerd, tot ik met die laatste volledig gestopt ben. In 2016 is Ondersteuningsnet Lokeren (ONL) er dan gekomen. Sindsdien volg ik de aanmeldingen op voor de vier Lokerse voorzieningen. In 2016 ben ik ook fysiek verhuisd. Dat was het zo'n beetje voor de 25 jaar, mits hier en daar nog een vervanging of overname van taken tussendoor.

Een kwarteeuw dienst bij De Sperwer: dat maakt een mens benieuwd naar jouw kijk op de evolutie van de organisatie.

Voor de Dienst Wonen: groei. Ik denk zelfs nog iets duidelijker dan in het dagcentrum. Een miniteam is uitgegroeid tot een team dat zeer veel begeleidingen opneemt. Wat ik ook heb zien evolveren, is de doelgroep. Sinds RTH er

gekomen is, is hij uitgebreid en zijn er nieuwe profielen bijgekomen. En wat mij ook heel sterk opvalt, is dat we veel meer vraaggestuurd en op maat van de cliënt zijn gaan werken. Vroeger was de werkwijze meer: dit is ons aanbod. Door het PersoonsVolgend Budget vertrekken we nu veel meer vanuit de vraag van de cliënt dan vanuit het aanbod.

‘Ik vind het heel positief dat De Sperwer veel meer vraaggestuurd is gaan werken.’

Wat is je visie daarop?

Ik vind dat zeer positief. Soms denk ik zelfs dat het nog verder kan gaan. Nu werken we bijvoorbeeld met volle dagen in het dagcentrum. Soms vragen mensen om halve dagen te kunnen maar om organisatorische redenen lukt dat niet structureel. Als een cliënt om die reden écht niet kan starten, zal er bijvoorbeeld toch op individueel niveau naar een oplossing worden gezocht. Dat is heel erg op maat van de cliënt werken.

Je functie voor ONL zal je blik op het Lokerse zorglandschap wel veruimen. Wat kenmerkt De Sperwer vooral?

Wat De Sperwer echt typeert, is de grote mate van inspraak die hier bestaat, zowel van cliënten als van personeel. De cliënten worden echt betrokken bij de werking. Dat vind ik wel mooi. Ik denk bijvoorbeeld aan de medewerkersvergaderingen. Of het feit dat medewerkers mee bepalen welke kleur een nieuwe bus heeft. Dat lijkt misschien iets kleins, maar voor de medewerkers is dat wel belangrijk.

‘Wat De Sperwer echt typeert, is een grote mate van inspraak, zowel van cliënten als van personeel.

Is er iets dat je altijd zal bijblijven uit die 25 jaar?

Waar ik veel levendige herinneringen aan heb, zijn de vroegere teambuildings-

weekends in de Ardennen. We gingen toen op tweedaagse. Ter plaatse gingen we klimmen, deden we zoektochten, maakten we wandelingen,... Op een gegeven moment deden we speleologie en in één van die nauwe doorgangen kwam Els vast te zitten. We hebben aan haar staan sleuren, zelfs zo hard dat ik de kap van haar vest heb kapotgetrokken. Ik herinner me vooral dat we daar allemaal geweldig de slappe lach kregen. Veroniek is ook eens ergens niet opgeraakt of afgevalen: het was hilarisch om met al dat gesukkel te zitten lachen samen. Dat waren heel toffe weekends, al waren ze ook wel zwaar. Je sliep niet goed. Bovendien zag niet iedereen het evengoed zitten om twee dagen van huis te zijn voor het werk, maar ik vond dat altijd wel plezant. En ook leuk dat er geen theorie bij kwam kijken: het draaide gewoon rond samenwerken.

Je was begeleider aan huis, zorgconsulent in De Sperwer en in ONL. Directe interactie met cliënten was altijd heel erg aanwezig in je loopbaan, lijkt het.

Ja, maar de aard van de contacten is veranderd nu ik voor ONL werk. Als mensen langskomen of contacten nemen, zijn dat veelal eenmalige contac-

ten. Soms komt er wel nog een tweede contact, maar die nauwere banden met cliënten heb ik nu niet meer.

Geeft je dat op een andere manier voldoening?

Ja, want ik houd van afwisseling en die heb ik nu wel meer. Ik ben blij dat ik op een gegeven moment de switch heb gemaakt. Uiteindelijk ging ik bij bepaalde cliënten al bijna tien jaar twee à drie keer per week aan huis. Ik denk niet dat ik dat dertig jaar zou kunnen doen. Het was tijd voor iets nieuws. Maar ik vind het natuurlijk wel leuk dat ik nog steeds voor De Sperwer werk. Ik ben hier blijven hangen, dat zegt genoeg, hé?

Waarschijnlijk zie je nu ook veel meer de mensen rond de cliënt?

Ja, zowel het sociale als het professionele netwerk. En ik ga zelf ook nog op huisbezoek. Dat ik voor de vier Lokerse voorzieningen werk, zorgt er ook voor dat er veel verscheidenheid zit in de doelgroepen waarmee ik werk. Maar het blijven wel korte contacten natuurlijk. Ik volg mensen wel op totdat ze effectief starten. En als zo'n toeleiding positief eindigt, als ik mensen echt hebt kunnen verder helpen, is dat natuurlijk wel heel leuk.

Heb je, vanuit je helikoptervisie op het Lokerse zorglandschap, nog een tip voor De Sperwer?

Nee, ik denk dat De Sperwer goed bezig is. En mee is in de nieuwe manier van werken met de budgetten, zonder daarbij te willen overhaasten of uit te breiden om uit te breiden. Ik denk dat het ook goed is dat het hier niet té groot wordt. Iedereen kent elkaar hier nog steeds. Dat net ietsje kleinschaliger zijn, is leuk. Het geeft toch een andere sfeer dan in grotere voorzieningen.

Na 25 jaar bij De Sperwer is het tijd voor een terugblik met Krista Van Duyse, coördinator van dagcentrum 54 en Team Jobcoaching: 'Ik koester heel veel mooie herinneringen'.

Welke Sperwerpaden heb je bewandeld vooraleer je coördinator werd?

Ik ben op 1 september 1997 begonnen als begeleidster in het keukenatelier van 18 en later in de boerderij van 54. Toen ik bij een personeelsbevraging had meegegeven dat ik een bakkerij een meer-

waarde zou vinden voor De Sperwer, en dat atelier er ook gekomen is, ben ik er uiteindelijk zelf ook begeleidster geworden.

Je had dus al ervaring in verschillende ateliers toen je coördinator werd. Wanneer was dat?

In 2015 werd ik coördinator van 18, waar ik Marianne Van Loo opvolgde. Ik had het geluk dat ik zes maanden met Marianne heb kunnen dubbel lopen. Dat was een enorme verrijking en stelde me

in staat om de job in de praktijk te leren kennen. Een jaar later ben ik dan naar 54 verhuisd.

Hoe heb je De Sperwer ontdekt?

Ik had een telefoontje gekregen van mevrouw Pauwels, een lerares uit mijn opleiding 'Bijzondere jeugd- en gehandicaptenzorg'. Ze wees me op een vacature bij De Sperwer en dacht dat dat iets voor mij was. Of ik eens geen sollicitatiebrief zou schrijven? Ik was aangenomen verrast dat ik mocht solliciteren en starten.

Wat zijn volgens jou de belangrijkste evoluties geweest in de organisatie?

Naast onze groei op vlak van medewerkers en personeel, denk ik dat we ook in de visie stappen hebben gezet. Soms kleine stappen, soms ook zeer grote, vind ik. Ik denk aan de inclusieprojecten: we gaan in de samenleving aan het werk of we gaan in kleine groepjes sporten in publieke infrastructuur. Mensen met een beperking in de maatschappij brengen klinkt voor sommigen ondertussen als vanzelfsprekend, maar eigenlijk merk je dat dat nog lang niet overal het geval is. Ook begeleid werken was indertijd een vernieuwend concept.

Wanneer heb je die evolutie gezien?

De betrachtning is er altijd geweest, denk ik, maar neemt doorheen de tijd andere vormen aan. Op school had ik veel dingen geleerd, maar als ik in De Sperwer kwam, heb ik toch even mijn ogen opengetrokken. Het idee dat mensen in het dagcentrum naar hun werk komen, daar had ik nog nooit van gehoord. Op school spraken we over 'dagbesteding', maar in De Sperwer huiveren we van dat woord. Wij zijn niet zomaar wat bezig. Iedereen, personeel en medewerkers, komt naar het werk en bouwt mee aan hetzelfde.

TWEE VRIENDEN

Welke herinneringen koester je?

Dat zijn er ontzettend veel, maar ik tracht mij te beperken tot een paar. Ik denk terug aan een medewerker die heel wat zorg nodig had. Ze was gezond geboren maar kreeg door latere omstandigheden een ernstige beperking. Als we samen haar handen wisten, zongen we altijd '*Wij zijn twee vrienden*' en verscheen die uitgesproken lach op haar gezicht. Ze deed me voelen dat je soms met heel kleine dingen het verschil kan maken. Een andere bijzondere herinnering koester ik aan een medewerker die ziek werd en enkele maanden later overleed.

Tussen de diagnose en zijn dood gingen we regelmatig met een klein groepje bij hem thuis op bezoek. Ik vind het mooi dat we dat samen hebben meegemaakt, samen afscheid hebben genomen en tijd hebben gemaakt voor de medewerker en zijn familie. We waren toen wel nog een kleinere organisatie.

Het valt op dat je herinneringen meteen uitgaan naar de medewerkers...

Ik denk, en hoop, dat we voor veel mensen op de één of andere manier een betekenisvolle partner kunnen zijn. En ik ben daar dankbaar om, want dat is toch niet zo vanzelfsprekend.

'Ik denk en hoop dat we voor veel mensen een betekenisvolle partner kunnen zijn.'

Ik heb hier mensen tante, nonkel of oma zien worden, hun ouders zien verliezen, hun relaties zien uitbouwen of stappen zien zetten richting alleen wonen. Ik vind dat unieke momenten. Maar om die betekenisvolle partner te kunnen zijn,

heb je een geweldig team nodig. En dat geluk heb ik. Mijn teams bestaan uit allemaal straffe madammen en ik vind het een eer om samen met hen die zorg en begeleiding te kunnen vormgeven. Dat meen ik echt.

Zijn er specifieke momenten die je in het bijzonder zullen bijblijven?

Dan denk ik vooral aan de vrijdagen voor de vakantie, waarop we traditioneel waterspelletjes doen en waterdopen organiseren - tenminste als het schoon weer is. Ik vind het altijd leuk om iemand te verrassen en zelf word ik op die dagen ook meestal kletsnat. Verjaardagen vind ik ook fantastisch: mooie dagen waarop je attent tracht te zijn om iemand in de kijker te zetten.

GUILTY AS CHARGED

Op de nieuwjaarsreceptie kregen we een mooie inkijk in de dagelijkse routines van Krista. Is dit jaarverslag niet dé gelegenheid om - indien nodig - enkele mythes te ontkrachten?

Cola light en chips, dat ga ik niet ontkennen. Ik ben nu eenmaal een *snoepkont*. Er zijn twee types mensen: hartige types en zoete types, en ik ben het alletwee (*lacht*). Dat het verzamelen van flesdop-

jes wat uit de hand gelopen is, ontken ik ook niet. Soms krijg ik een telefoon van het secretariaat: Krista, er staan weer x zakken dopjes voor de deur. Ik denk dat ondertussen ook burens of kennissen van onze medewerkers er afzetten.

Kan je nog even in herinnering brengen waarvoor ze dienen?

Frank, iemand uit de buurt met een visuele beperking, heeft een hond die hem overal mee naartoe neemt. Om geld in te zamelen om die honden te trainen kan je juttens zakken met dopjes inleveren. Een heel mooi doel, vind ik.

En 'Pump it up' van Danzel: schalt dat hier af en toe door de boxen?

Dat nummer uit mijn jeugd jaren kent iedereen en zetten we hier inderdaad af en toe eens samen op. Het swingt en het laadt je op. Het kan ook helpen als je werkdag je voor verrassingen stelt: de ene dag kan je daar prima mee om, de andere moet je toch eventjes opladen. En dan kan zo'n beatnummer wonderen doen.

Een vraag die al lang op mijn lippen ligt: hoe is het om te werken in een bureau waarvoor 'de zoete inval' nog een understatement is?

Ik vind dat echt zalig. En als ik mij moet concentreren, dan zet ik mij gewoon elders. Want als je nog net niet in de gang zit, lukt dat niet zo goed (*lacht*). Ik houd er echt van dat ik volop tussen de mensen sta.

'Ik houd ervan dat ik volop tussen de mensen sta.'

Vandaag kookt vrijwilliger Dirk een warme maaltijd in het Fietsproject, terwijl begeleider Franky druk in de weer is met de medewerkers. Als het tijd is voor de koffiepauze gaan ze zitten voor een dubbelinterview.

Vooraleer hij mee aanschuift, neemt Franky nog enkele dingen van een stapeltje op de kast. 'Al eventjes na datum, maar dit is voor jou, Dirk,' zegt hij. Het is een attentie voor de Week van de Vrijwilliger: een vilten vogeltje dat

gemaakt werd door het crea-atelier, en een kaartje dat zegt: 'De Sperwer is een geluksvogel met jou als vrijwilliger.' Ook de uitnodiging voor de volgende vrijwilligersactiviteit in het najaar stopt hij Dirk toe.

Dirk: 13 oktober, dat moet lukken! Ik zal het straks thuis in de agenda zetten, want als een mens met pensioen is, raakt die heel snel gevuld (*lacht*).

Maar gelukkig vind je wel de tijd om in het Fietsproject een handje toe te steken. Hoelang ben je hier al aan de slag als kookvrijwilliger?

Dirk: Ik ben nu vier jaar met pensioen en ben ondertussen drie jaar vrijwilliger. Ik ben vlak voor corona gestart, dus het was onmiddellijk gedaan. Daarna is er lang met mondkap gewerkt en nog eens een sluiting geweest.

EEN MEUSKE DOEN

Hoe vind je het tot nog toe?

Dirk: Ik vind het geweldig. Niet dat ik een kok ben - ik kan eigenlijk niet goed koken en thuis kookt mijn vrouw. Maar het lukt wel. En ik kan altijd bellen naar mijn hulplijn thuis. Vandaag werken we voor het eerst met een kookboek. We doen een *Jeroen Meuske met 'wortel-kossoep met curry'*.

Hoe kijk jij naar het vrijwilligersbeleid van De Sperwer?

Dirk: Ik vind het plezant en je krijgt erkenning, onder meer rond nieuwjaar. Maar daar doe je het natuurlijk niet voor. De grootste erkenning komt wat mij betreft van de medewerkers. Hen horen zeggen: 'De soep is lekker', daar doe je het voor.

Dirk: 'De medewerkers horen zeggen dat de soep lekker is, daar doe je het voor.'

Een onderdeel van het beleid is ook de jaarlijkse activiteit. Jij kon er vorige keer niet bijzijn, Dirk, maar Franky was er wel...

Franky: Klopt, personeelsleden die samenwerken met vrijwilligers zijn er vaak bij op de activiteit. Een stadsgids van Vizit leidde ons rond door Gent en op verschillende plaatsen stopten we om iets te drinken of te eten: aperitief in een Italiaanse wijnbar en een hoofdgerecht in Clochard de Luxe. We zijn geëindigd in een gezellig cafeetje schuin tegenover het Gravensteen voor een dessert. De gids gaf hier en daar ook wat uitleg, vooral over zaken die je anders niet opmerkt. Zo staat er op het Veerleplein een lamp die, telkens wanneer er een kindje geboren wordt in één van de Gentse ziekenhuizen, gaat branden. Het was een hele toffe avond, die best wel wat uitgelopen is.

Was er veel interesse?

Franky: We waren toch met een twintigtal. Er waren ook mensen bij die elkaar nog niet kenden, bijvoorbeeld mensen die tijdens corona gestart waren. Eén van de vrijwilligers was ook mee in een rolstoel. Zij was net geopereerd, maar was wel blij dat ze er toch bij kon zijn.

En wat kunnen we zeggen over de toegankelijkheid van Gent?

Franky: Het was zeker niet simpel. Ik heb de rolstoel een tijdje geduwd, maar ik heb het wel moeten overlaten aan iemand anders op de duur. In een oude stad als Gent zijn veel kasseibaantjes en smalle voetpaden.

Even van Gent terug naar Berlare: hoe tracht het Fietsproject vrijwilligers te vinden?

Franky: Het is niet altijd eenvoudig om in het Fietsproject mensen aan te trekken. We proberen onder meer via Infogem, het gemeentelijke tijdschrift van Berlare. Daar hebben al verschillende keren artikels in gestaan over het Fietsproject: dat we vrijwilligers zoeken, dat we onze diensten aanbieden aan de bevolking en goedkope fietsen verkopen,... Sommige mensen bieden zich ook spontaan aan. Hoe is het bij jou gegaan, Dirk?

‘Franky: ‘Het is niet altijd eenvoudig om vrijwilligers aan te trekken in het Fietsproject.’

Dirk: Je hebt me daarover aangesproken op een feestje van kennissen. We kenden elkaar toen al van zien.

En wat heeft jou over de schreef gehaald, Dirk?

Dirk: Voor mijn pensioen wist ik al: ik heb een alternatief nodig *of ik word zot*. Ik heb in de verkoop gewerkt dus ik heb altijd veel mensen rondom mij gehad. Mijn vrouw ging nog werken en mijn kinderen waren het huis uit, dus mijn draai vinden was niet evident in dat eerste jaar pensioen. En je kan niet alle dagen je gras afrijden. Maar ondertussen is mijn week aardig ingevuld.

DIVERS EN INCLUSIEF

Doe je nog ander vrijwilligerswerk?

Dirk: ja, ik geef al twee jaren huiswerkbegeleiding aan kindjes van het basis-

onderwijs. Het zijn Syrische kindjes en hun taalachterstand is het moeilijkste van het verhaal. Dus ik ga twee keer per week.

Je werkt precies wel met een heel diverse groep mensen samen?

Dirk: Klopt, ik heb ook een Irakese jongen en een Turks meisje begeleid, en twee Vlaamse kinderen uit Berlare. Ook de samenwerking met de medewerkers hier vind ik geweldig. Op basis van hun reacties heb ik de indruk dat ik hen ook wel lig. Ik ken hen ondertussen, weet wat hun bekommernissen zijn, hoe het thuis zit... In het rusthuis ben ik ook als vrijwilliger gevraagd, maar het Fietsproject ligt mij veel meer. En voor de rest vang ik vaak de kleinkinderen op en ga ik fietsen met vrienden op dinsdagnamiddag.

Je kent alvast een uit-ste-kend adresje voor die vuile fietsen na afloop!

De coronapandemie heeft op vele domeinen in de samenleving een blijvende stempel gedrukt. Maar de ontmoetingsmomenten van De Sperwer keerden in 2022 terug naar 'het oude normaal'. Met het Kollerfeest als headliner.

Het begon allemaal nog wat aarzelend. Begin januari gold er nog een beperkt aantal maatregelen, waardoor de jaarvergadering van de Dienst Wonen helaas geannuleerd moest worden. Ook

de **nieuwjaarsviering** van de medewerkers (18 januari) zat nog in een ander kleedje dan normaal, maar de heerlijke zoete zondes aan het wafelkraam waren een fijn alternatief.

Na het nieuwjaarsfeest ontpopte 2022 zich als het jaar waarin we elkaar weer volop konden ontmoeten zoals we het gewoon waren. En daar hadden we al heel lang naar uitgekeken. In 2021 moest het **feest in de Kollerzaal** immers nog worden uitgesteld, maar op 13 mei 2022 was het dan eindelijk zover!

Het werd een echte knaller. In zekere zin voelde het ook aan als een overwinningsfeest: elkaar weer ontmoeten, vastnemen en zonder remmingen of beperkingen samen dansen. En de aftrap door Partie Party was er ook niet naast.

Het feest werd zo gesmaakt dat de roep om een opvolger al op de avond zelf weerklonk. Dat lijkt jammer genoeg geen optie, althans voorlopig niet. 'Voor de bezoekers was het feest gratis op uitnodiging,' verduidelijkt Annelies, 'waardoor het best wel wat heeft gekost. Met dit feest wilden we iedereen een hart onder de riem steken en bedanken voor de flexibiliteit in de coronaperiode.'

Biedt inkom vragen eventueel een oplossing? 'Dat willen we liever niet,' verduidelijkt Annelies, 'want dan zijn er misschien mensen die er om financiële

redenen niet kunnen bijzijn. Dat strookt minder met de Sperwervisie. Ook houden we het liever binnen De Sperwer, in een sfeer waarin iedereen elkaar kent.'

Een opvolger zit er dus niet in? 'Niet meteen,' zegt Annelies, 'maar voor uitzonderlijke gelegenheden moet het wel kunnen. In 2026 bestaat De Sperwer vijftig jaar, en dan gaan we er zéker nog eens een lap op geven.' Ondertussen niet getreurd, trouwens, want er staat alweer een alternatief op stapel voor 2023!

'In 2026 bestaat De Sperwer vijftig jaar. Dan gaan we er nog eens een lap op geven!'

Bar L'apéro, in 2023 gepland op de vrijdagavond (8 september) voor de Sperwerfeesten, wordt een soort afgeleide van het Kollerfeest. Op dit after-work-concept in en rond de grote tent zal iedereen welkom zijn, maar de drankjes zijn wel tegen betaling. Het zal ook mogelijk zijn om iets te eten en - in de latere uurtjes - de benen los te slaan op

de dansvloer.

Maar terug naar 2022. In de tweede jaarthelft stonden er vooral klassiekers op het menu, te beginnen met een spetterend **Oogstfeest** in augustus. Dat had ook al in 2021 opnieuw plaatsgevonden, maar nog niet in de gebruikelijke formule met de twee gebouwen samen.

Het was heerlijk om het feest weer samen te kunnen organiseren, al rezen er ondertussen enige zorgen over de **Sperwerfeesten** die er aankwamen op 10 en 11 september.

'We vreesden een beetje voor de opkomst, want de inschrijvingen kwamen traag op gang', licht Annelies toe. 'Maar die zorgen bleken voorbarig. Uiteindelijk konden we evenveel volk verwelkomen als in de jaren voor corona.'

Die coronaperiode had wel andere sporen nagelaten: 'We moesten opnieuw in roulatie komen,' zegt Annelies. 'Aan die feesten gaat een enorme voorbereiding vooraf, maar als je dat als organisatie twee jaar niet doet, moet je eventjes weer zoeken.' Aan het resultaat was het in elk geval niet te merken: zowel het ontbijt op de – jammer genoeg druilerige – zaterdag als de barbecue op de – stralende – zondag verliepen vlot en in een gezellige atmosfeer.

Op 21 oktober kon de **receptie van Begeleid Werken** dan eindelijk opnieuw doorgaan. In een gemoedelijke sfeer klonken de werkgevers, de begeleid werkers en het Team Jobcoaching op alles wat ze samen verwezenlijkt hebben. En na vier jaar wachten – de vorige editie was gepland in 2020 – werden er uiteraard ook een hele reeks begeleid werkers gevierd.

De **Wintermarkt** vormde een mooie afsluiter van het jaar waarin we naar 'het oude normaal' terugkeerden. Op 9 december waren de bezoekers met zovelen aanwezig dat het over de koppen lopen werd in de ontspanning van gebouw 54. En naar goede gewoonte gingen de vele mooie Sperwerproducten weer over de toonbank als zoete broodjes: een mooie waardering voor het harde werk van de medewerkers.

Een welgemeende santé op een 2023 met evenveel mooie ontmoetingen!

In de raad van bestuur stellen acht mensen hun expertise ter beschikking van de organisatie. De raad vergadert tweemaandelijks en wordt voorgezeten

door BVBA LAUREYS ANNE-MARIE, vertegenwoordigd door Anne-Marie Laureys.

Anne-Marie Laureys
voorzitter

Carlos Desmyter
ondervoorzitter

Michel Mosselmans
secretaris

Chris Dewulf

Marie-Rose Desmyter

Jean Matthys

Marianne Van Loo

Op 15 juli 2022 namen we afscheid van bestuurder Jos Merlier. Op die dag overleed hij op 72-jarige leeftijd te Gent. We zullen ons Jos altijd herinneren als een man met oprechte betrokkenheid bij De Sperwer, met veel respect en liefde voor onze cliënten, begeleid

werkers en medewerkers. Hij wilde hen zoveel mogelijk bij de wereld betrekken, alle kansen bieden en nieuwe dingen laten uitproberen. Dat bleek al bij het eerste contact tussen Jos en De Sperwer.

Nog voor hij lid werd van de Algemene Vergadering, op 6 mei 2010, werkte Jos al samen met De Sperwer als één van pioniers-werkgevers. Op het secretariaat van de toenmalige Onze-Lieve-Vrouw-Presentatie kon één van onze begeleid werkers aan de slag. Met groot engagement nam Jos op 25 mei 2011 vervolgens een mandaat als bestuurder op. Daarin toonde hij zich de

man van rustige volharding. Iemand die in de eerste plaats luisterde zonder oordeel en daarna de perfecte synthese maakte. Hij bracht veel expertise mee vanuit zijn ervaring in het onderwijs, onder meer als coördinerend directeur van de scholengemeenschap Scholen aan de Durme.

Zelf Germaans filoloog, organiseerde Jos samen met zijn vrouw Hilda al vroeg in zijn leven Engelse taalcampen in het Verenigd Koninkrijk. Later zou hij zijn sociale activiteiten en kennissenkring in vele richtingen verder uitbreiden. Zo was hij onder meer lid van een wijnmakersgilde en diverse culturele verenigingen. Maar in de allereerste plaats was Jos echtgenoot, vader en grootvader, die met bijzondere liefde over zijn gezin en kleinkinderen sprak.

We willen Jos oprecht danken voor alles wat hij voor De Sperwer heeft gedaan en betekend.

In het kader van het verhogen van de zichtbaarheid, volgden uit elk team enkele mensen een **interne opleiding fotografie** in juni 2022. Do's en don'ts omtrent compositie, belichting en beweging kwamen aan bod. Ziehier een selectie uit het mooie en soms grappige oefenportfolio dat de deelnemers bijeenklikten.

Het cliché dat een beeld meer zegt dan duizend woorden, moet érgens vandaan komen. Uit een zekere Kollerzaal te Lokeren misschien?

Wil je De Sperwer financieel steunen? Vanaf 40 euro op IBAN BE19 4433 6049 1112
wordt je gift fiscaal aftrekbaar.

Hartelijk dank bij voorbaat!

